

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาบทเพลงของนกนางเขนบ้านตัวผู้ 90 ตัวในจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูนและพะเยา พบบทเพลงมากกว่า 112 บทเพลง นกหนึ่งตัวสามารถร้องเพลงที่แตกต่างได้มากกว่า 6 บทเพลง พบลักษณะการรู้จักจำเพาะในชนิด (species recognition) คือความถี่เสียงของบทเพลงที่คงที่ 2 – 6 kHz รูปแบบของ element รวม 8 รูปแบบใหญ่ 49 รูปแบบย่อยรวมทั้งหมด 116 elements จำนวน element ในช่วงต้นประโยค 4 - 6 elements และการร้องซ้ำของประโยคหลักตั้งแต่สองประโยคขึ้นไป ลักษณะการรู้จักจำเพาะในนกแต่ละตัว (individual recognition) คือรูปแบบของ element เฉพาะในแต่ละจังหวัด 8 รูปแบบใหญ่ 122 รูปแบบย่อยรวมทั้งหมด 183 elements รูปแบบ element เฉพาะตัวและการผูกบทเพลงเฉพาะตัว พบการร้องเพลง 3 ช่วงเวลาคือช่วงเวลาเช้า ช่วงเวลาบ่ายและช่วงเวลากลางคืนโดยร้องเพลงมากที่สุดในฤดูผสมพันธุ์และใช้ element แตกต่างจากนอกฤดูผสมพันธุ์ นกนางเขนบ้านตอบสนองต่อบทเพลงที่มีรูปแบบเหมือนกับบทเพลงของตัวเองมากที่สุดและมี element ที่บ่งบอกลักษณะจำเพาะในแต่ละตัวซึ่งใช้ในการจดจำบทเพลงของเพื่อนบ้าน ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และการเรียนรู้ทำให้เกิดความแตกต่างในโครงสร้างบทเพลงของนกนางเขนบ้านในแต่ละจังหวัดแสดงการมี dialect ของนกชนิดนี้